

[Finansministeren.]

udsættelse af indkomstskatten, der gør det lettere for virksomhederne at foretage investeringer og skabe nye arbejdspladser.

Lovreglerne om forskudsafskrivning på visse anskaffelser af maskiner m. v. og bygninger blev indføjet i afskrivningsloven af 1969. Det var ikke nye regler, der dengang blev vedtaget. I en lang årrække havde der været adgang til forskudsafskrivning, men reglerne herom havde hvert år været optaget som en tekstanmærkning til finansloven.

Reglerne om nedskrivning på varelagre og varepartier, der er købt på bindende kontrakt, er under afvikling, og en yderligere stramning vil ikke være rimelig. Nedskrivning på varepartier købt på bindende kontrakt aftrappes som bekendt over en 3-årig periode for helt at ophøre fra og med 1976. Jeg kan derfor ikke se den dybere mening med, at kommunisterne foreslår denne ordning afskaffet nu og her. En øjeblikkelig og fuldstændig ophævelse af adgangen til kontraktnedskrivning vil jo i øvrigt betyde, at alle de ubeskattede reserver, der er oparbejdet gennem nedskrivningerne, kommer til beskatning på én gang. Det mener jeg ville være en helt urimelig og uhensigtsmæssig fremgangsmåde.

Som det fremgår af det, jeg lige har sagt, er de afskrivningsregler, vi har, indført af hensyn til en række forhold, der bl. a. har afgørende betydning for investeringerne, produktiviteten og ikke mindst beskæftigelsen i erhvervslivet. Her er vi ved et punkt, som jeg synes det er meget væsentligt at få fremhævet. Gode, sunde afskrivningsregler er en nødvendig ting for at sikre, at erhvervslivet får rimelige vilkår at arbejde under. Ingen her i tinget er vist i tvivl om, at det danske erhvervsliv i øjeblikket befinder sig i en meget vanskelig situation. Vi hører desværre ofte, at virksomheder må lukke eller må afskedige en del af medarbejderstaben. Det er en uheldig ting for de mennesker, det går ud over, og jeg synes, at kommunisterne har valgt et meget dårligt tidspunkt at fremsætte dette forslag på. Efter min mening vil det være komplet uansvarligt nu at gennemføre lovændringer, der indirekte vil medføre en forøgelse af den arbejdsløshed, som mange frygter, og som desværre er blevet en realitet for en del.

Jeg kan derfor på regeringens vegne sige, at vi på det stærkeste vil tage afstand fra dette lovforslag.

Camre (S):

Det er naturligvis principielt rigtigt at rejse spørgsmålet omkring disse afskrivningsreglers anvendelse, og det er også rigtigt, som finansministeren påpegede, at den udmærkede finansminister, som sad i den tidligere regering, allerede har rørt en del ved disse regler, nemlig således at adgangen til at afskrive på varepartier indkøbt på bindende kontrakt er under nedtrapning og vil bortfalde fuldstændigt fra 1976.

Men jeg vil også gerne her sige, at det er jo et besynderligt tidspunkt, man fra det kommunistiske partis side rejser dette forslag på. Det er ganske åbenbart, at hvis forslaget gennemføres, vil det betyde en forringelse af erhvervslivets investeringsmuligheder, fordi det vil unddrage erhvervslivet likviditet, og det er jo ikke just den måde, man løser en arbejdsløshedskrise på.

Det er, som jeg sagde til at begynde med, rigtigt at se på principperne i dette her. Men man må så anstændigvis komme med et alternativ. Hvor skal erhvervslivet få den fornødne investeringskapital fra? Her har socialdemokratiet fremsat i tidligere samlinger forslag om økonomisk demokrati, og jeg vil gerne her fremhæve, at en gennemførelse af økonomisk demokrati, som betyder, at lønmodtagerne får en ejendomsret til en kapital, der investeres i erhvervslivet, er en forudsætning for, at man overhovedet kan pille ved reglerne, hvis man altså ikke skal få en uddybning af den krise, som erhvervslivet, som beskæftigelsen, er inde i.

Jeg må betragte dette som et ret så uigennemførligt paradeforslag af den slags, som vi altså for tiden får en del af, og jeg skal derfor ikke bruge mere af tingets tid — der står jo ret så vigtige ting på dagsordenen ud over dette.

Glistrup (FP):

Som vore af- og nedskrivningsregler er tilrettelagt, er det således, at man i alle tilfælde kan fradrage præcis det beløb, som det har kostet at købe den pågældende ting; det, reglerne så går ud på, er bare at fastslå, hvor meget man kan fratække det ene år,